

[Valdemar Thomsen.]

Behandling nøjes med at pege paa nogle bestemte Ting.

For det første skal jeg, for øvrigt i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, sige, at Loven, for at Rigsdagen kan faa Lejlighed til at gøre sine Erfaringer, maa tidsbegrænses til ganske faa Maaneder.

Videre er der 3 bestemte Forhold, som jeg vil bede Ministeren og det eventuelle Udvalg se lidt nøjere paa, og det skulde glæde mig, om den højtærede Minister allerede under denne Forhandling kunde give Tilsagn om ved anden Behandling at stille Ændringsforslag, der i alt Fald i nogen Maade imødekommer mine og min Gruppens Ønsker.

Det første, jeg vil sætte Fingeren paa, er Bestemmelsen i § 1, der gaar ud paa, at en Kommission fastsætter Erstatningen for Varer, som Staten ønsker at overtage. Nu staar der rigtignok — og hvis man ikke fulgte den Regel, vilde man overtræde selve Grundloven —, at der skal ydes fuld Erstatning. Imidlertid bliver det, hvis Forslaget ophøjes til Lov i den foreliggende Skikkelse, Kommissionens Skøn, eller rettere sagt Kommissionernes Skøn — for der er Tale om flere —, der bliver det afgørende, og det tror jeg dog i visse Tilfælde kan blive for tilfældigt. Jeg vil henstille, at man finder en saadan Form, at hvor der er Tale om betragtelige Værdier, kan de paagældende eventuelt appellere til Domstolene.

Det næste, jeg vil gøre opmærksom paa, er, at der i Bestemmelsen om den Regulering af Varepriser, som paatænkes, og som Rigsdagen ifølge § 1, Stk. 2, skal bemyndige Handelsministeren til at foretage, nødvendigvis maa foretages en Tilføjelse gaaende ud paa, at Priserne altid fastsættes saaledes, at Producenterne som Helhed faar deres faktiske Produktionsomkostninger dækket. Man kan anstændigvis ikke have det saadan, at visse Erhverv faar Priserne paa deres Varer ansat efter de Kalkulationer, de kan opstille, medens andre, fordi de maaske i Forvejen sælger til tabgivende Priser, maa nøjes med en tilfældigt valgt Underskudspris. Jeg mener, at de gennemsnitlige Produktionsomkostninger under alle Omstændigheder maa og skal sikres dækket,

naar der foretages Regulering af Varepriser.

Det er noget, der siger sig selv, at min Gruppe bestemt i Henhold til Grundloven vil modsætte sig, at der vælges Rigsdagsmænd til at deltage i den Administration, der her bliver Tale om.

Endelig maa jeg for det tredje pege paa Valutaspørgsmaalet, som man i denne Forbindelse, trods de Udtalelser, der er faldet fra de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Knud Kristensen, ikke kan komme uden om, fordi det har en saa afgørende Indflydelse paa alle Varepriser. Jeg skal ikke opholde mig ved, at Landbruget paa dette for Erhvervet livsvigtige Omraade er, skal vi sige det mildt, blevet forfordelt nu gennem 14 lange Aar. Det har glædet mig at se, at ogsaa Landbrugsraadet omsider har faaet Øjnene op for, at man paa dette Omraade ikke kan gaa paa Akkord uden dermed yderligere at underminere Landbrugets alt for anstrengte Økonomi. Fra alle Sider af Landbruget, foruden fra Landbrugsraadet ogsaa fra Landbrugernes Sammenslutning og fra Erhvervsudvalget, foreligger der Udtalelser, som viser, at der inden for Landbruget er almindelig Enighed om, at man ikke bør, ikke kan ændre dette Forhold, og jeg vil derfor paa det indstændigste tilraade Regeringen, at den lader Kronen følge Sterling, og i alle Tilfælde gør det, indtil Landbrugets Eksportindtægter staar i et passende Forhold til det almindelige Omkostningsniveau og til Indtægtsniveauet. Og der er sandelig langt igen i denne Henseende; saa vidt mig bekendt er Forholdet for Øjeblikket som 110 til 180 i Landbrugets Disfavour.

Det siger sig selv, at den Beslutning, som Nationalbanken i Gaar ifølge Bladenes Meddelelse har taget, i hvert Fald ikke i ret mange Dage lader sig praktisere, medmindre man ønsker at provokere Landbrugets Organisationer og specielt Mejerier og Slagterier til at iværksætte Modforanstaltninger. Naturligvis vil det føre til utaalelige Tilstande, naar England, som man har set, fastsætter Maksimalpriser, der er paa Højde med indeværende Uges Priser, og Nationalbanken samtidig bestemmer, at Sterling skal afregnes Landbruget til en Kurs, der betinger mindre Indtægt i Kroner. Vil Regering og Rigsdag, er der Grund til at